

اعلامیہ مطبوعاتی

ہشدار رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم: دعوت جاہلیت را رها کنید؛ زیرا آن بدبو و ناپاک است!

(ترجمہ)

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند:

«يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُ اللَّهُ! أَبَدَعُوِيَ الْجَاهِلِيَّةَ وَأَنَا بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ بَعْدَ أَنْ هَدَاكُمُ اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ وَأَكْرَمَكُمْ بِهِ، وَقَطَعَ بِه عَنكُمْ أَمْرَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَأَلْفَ بِهِ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ؟ دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتِنَةٌ»

ترجمہ: ای جماعت مسلمانان! اللہ را در نظر داشته باشید! آیا به دعوت جاہلیت باز می‌گردید در حالی‌که من در میان شما هستم، پس از آن که اللہ (سبحانه و تعالیٰ) شما را به اسلام هدایت کرد و به وسیله آن شما را گرامی داشت، و به وسیله آن کارهای جاہلیت را از شما قطع نمود و دل‌های شما را به هم پیوند داد؟ آن را رها کنید، زیرا آن بدبو و ناپاک است.

این سخنان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم زمانی بیان شد که «شاس بن قیس» یکی از یہودیان، جوان یہودی را به کار گرفت تا میان دو قبیلہ اوس و خزرج از انصار تعصب قبیلہ‌ای را شعلہور سازد و نزدیک بود میان آنان جنگی درگیرد. این رهنمود دقیقاً بر وضعیت امروز ما نیز منطبق است. در شب هشتم و نهم برج حوت، طالبان افغانستان مواضع مرزی پاکستان را هدف قرار دادند؛ در واکنش به آنچه ادعا شد حملات هوایی نیروی هوایی پاکستان بر مواضع مربوط به تحریک طالبان پاکستان بوده است. بر اساس گزارش‌های رسانه‌ای که در نتیجہ آن حملات زنان و کودکان کشته شدند.

پاکستان افغانستان را متهم می‌کند که به عناصر این گروه پناه داده و اجازه نفوذ به آنان می‌دهد، در حالی‌که افغانستان این اتهام را رد می‌کند. هر دو طرف از صدها کشته مسلمان سخن می‌گویند؛ گویی در میدان جہاد علیہ یہود غاصب فلسطین می‌جنگند! در حالی‌که واقعیت این است کہ کشتارها در غزه بدون توقف ادامه دارد و در همان زمان، ارتش‌های هر دو طرف در اردوگاه‌های خود نشسته بودند؛ نہ شرمی از این وضعیت داشتند و نہ شجاعتی برای دفاع از مسلمانان نشان دادند، اما در جنگ با یکدیگر نہایت سرسختی را از خود نشان دادند!

بی‌گمان جنگ مسلمان با مسلمان در اسلام امری بسیار خطرناک است؛ زیرا خون مسلمان بر مسلمان دیگر حرام است. رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم در خطبہ روز نحر فرمودند:

«فَإِن دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحَرَمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بِلَادِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا» (بخاری)

ترجمہ: همانا خون‌های شما، مال‌های شما و آبروهای شما بر یکدیگر حرام است؛ همان‌گونه کہ حرمت این روز شما، در این شهر شما و در این ماه شما حرام و محترم است.

همچنان احنف بن قیس روایت می‌کند کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمودند:

«إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا، فَأَلْقَايِلَ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»

ترجمہ: هرگاه دو مسلمان با شمشیرهای‌شان به روی یکدیگر برخیزند، هم قاتل و هم مقتول در آتش خواهند بود.

گفته شد: ای رسول اللہ! قاتل روشن است، اما مقتول چرا؟ فرمودند:

«إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ»

ترجمہ: زیرا او نیز حریص بود کہ صاحبش (طرف مقابلش) را به قتل برساند.

اللہ سبحانه و تعالیٰ نیز در کتاب کریم خود می‌فرماید:

«وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا» [نساء: 93]

ترجمه: و کسی که مؤمنی را از روی عمد بکشد (و از ایمان او باخبر بوده و تجاوزکارانه او را به قتل برساند و چنین قتلی را حلال بداند، کافر بشمار می‌آید و) کیفر او دوزخ است و جاودانه در آنجا می‌ماند و الله بر او خشم می‌گیرد و او را از رحمت خود محروم می‌سازد و عذاب عظیمی برای وی تهیه می‌بیند.

همه این نصوص به روشنی بر حرمت جنگ مسلمانان با یکدیگر دلالت دارد. از همین رو باید جنگ میان گروه‌های اسلامی در هر شرایطی متوقف گردد، به‌ویژه زمانی که این جنگ‌ها با انگیزه‌های قومی و قبیله‌ای شعله‌ور می‌شود؛ زیرا چنین انگیزه‌هایی از همه بیشتر حرام و خطرناک است.

با تأسف، امروز هر دو طرف با انگیزه‌های قومی، قبیله‌ای و جغرافیایی می‌جنگند؛ در حالی‌که چنین تعصباتی با وحدت اسلام در تضاد است. رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند:

«مَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةٍ عَمِيَّةٍ، يَدْعُو إِلَى عَصِيَّةٍ، أَوْ يَغْضِبُ لِعَصِيَّةٍ، فَقَتَلْتَهُ جَاهِلِيَّةً» (ابن ماجه)

ترجمه: هرکس زیر پرچم قوم‌گرایی بجنگد، به تعصب دعوت کند یا برای تعصب خشم گیرد، کشته شدن او کشته شدن جاهلی است (مانند کشته شدن مردم زمان جاهلیت).

امروز هیچ‌یک از دو طرف در این درگیری به احکام شریعت پایبند نیستند. حملات نامنظم بر ارتش پاکستان از نگاه شریعت درست نیست؛ همان‌گونه که تضعیف توان نظامی مسلمانان از طریق شورش و تمرد نیز توجیه شرعی ندارد. به همین ترتیب، فشارهایی که با حمایت امریکا بر حکومت طالبان در افغانستان وارد می‌شود - از اخراج مهاجران، بستن مرزها و اجرای عملیات در مناطق قبایلی که هزاران بی‌گناه قربانی آن می‌شوند - همگی اعمالی هستند که از نظر شرعی حرام‌اند. از این‌رو، بر هر دو طرف واجب است که به احکام اسلام بازگردند.

این جنگ حرمت‌های مسلمانان را می‌شکند و کافران را وادار می‌سازد که با تمسخر به ما بنگرند. در عوض این‌که ارتش‌های پاکستان و افغانستان برای یاری مسلمانان و مجاهدان در غزه بسیج می‌شدند، می‌بینیم که آنان با یکدیگر می‌جنگند و هر طرف به کشتن طرف دیگر افتخار می‌کند!

رامحل این مسأله در امتداد مرزهای پاکستان و افغانستان نیست؛ بلکه در اسلام‌آباد و کابل است. این دو باید در سایه یک خلافت واحد و یکپارچه متحد شوند؛ همان خلافتی که تعصبات قومی و قبیله‌ای را از میان می‌برد؛ همان‌گونه که رسول الله صلی الله علیه و سلم و خلفای راشدین پس از ایشان چنین کردند و عرب و عجم را در قالب یک امت واحد گرد آوردند. اما اگر وضعیت به همین شکل ادامه یابد، این مشکل که بیش از بیست و پنج سال دوام یافته است، دهه‌های دیگری نیز ادامه خواهد داشت. حزب التحریر همواره به چنین رامحل شرعی دعوت کرده است؛ رامحلی که یگانه راه پایان دادن به این فاجعه به شمار می‌رود.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایة پاکستان